

# **Bazy Danych**

2. DDL

Opracował: Maciej Penar

# Spis treści

1. Zanim zaczniemy	
2. Omówienie DDL	
Wstęp	4
skrót wyrażeń	4
Tworzenie tabel	5
Usuwanie tabel	6
Tworzenie prostych obiektów	7
Tworzenie KOLEKCJI obiektów – poziom advanced	8
dziedziczenie – poziom expert	9
3. (3 pkt) Bonusowe punkty	12
3. (12 pkt) Data Definition Language	13
(8 pkt) Up.sql	13
(2 pkt) down.sql	13
(2 nkt) UPDATE sal	13

#### 1. Zanim zaczniemy

Zrelaksować się i przyswoić sobie teorię dot. SQL – w szczególności grup wyrażeń Data Manipulation Language (DML), Data Definition Language (DDL) oraz Data Control Language (DCL). Na chwilę odstawimy wyrażenia SELECT.

#### Materialy:

- SQL: <a href="https://pl.wikipedia.org/wiki/SQL">https://pl.wikipedia.org/wiki/SQL</a>
- Podstawowy kurs systemów baz danych, rozdział ... o SQL'ach (nie mam książki przy sobie), J. Ullman, J. Widom

#### Oprogramowanie:

- ORACLE Database c12
  - o SQL Developer

#### Fragmenty dokumentacji Oracle 12c:

• CREATE TABLE: link

• Indeksy: <u>link</u>

• Dziedziczenie: link

• Przydatne funkcje dla obiektów: <u>link</u>

• Typy danych: <u>link</u>

#### 2. Omówienie DDL

#### WSTĘP

Pozbiór SQL'a który nazywamy Data Definition Language (DDL) służy do modelowania bazy danych. Wyrażenia DDL na ogół nie zwracają danych, dlatego nazywa się je **poleceniami** (Commands), a nie **zapytaniami** (Queries).

Do najczęściej spotykanych wyrażeń DDL zaliczamy:

- **CREATE structure** do tworzenia struktur w których przechowywane są dane np. CREATE TABLE
- ALTER structure do zmiany istniejącej struktury np. ALTER TABLE
- **DROP structure** do usunięcie istniejącej struktury np. DROP TABLE

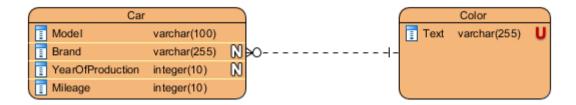
Dobrą praktyką w środowiskach produkcyjnych jest wykonanie poleceń utworzenia struktur (CREATE) jednokrotnie. Ewentualne zmiany przeprowadzane są z użyciem wyrażeń ALTER.

#### SKRÓT WYRAŻEŃ

- Dotyczące tabel:
  - o CREATE TABLE
  - o ALTER TABLE
  - o DROP TABLE
- Dotyczące indeksów:
  - CREATE INDEX
  - DROP INDEX
- Dotyczące typów:
  - o CREATE TYPE
  - o DROP TYPE
- Dotyczące sekwencji:
  - CREATE SEQUENCE
  - DROP SEQUENCE
- Dotyczące widoków
  - o CREATE VIEW
  - o ALTER VIEW
  - o DROP VIEW
  - CREATE MATERIALIZED VIEW
- Ograniczenia:
  - o ADD CONSTRAINT
  - DROP CONSTRAINT
- Typy ograniczeń:
  - o CHECK
  - o FOREIGN KEY / REFERENCES
  - UNIQUE
  - PRIMARY KEY
  - o NULL / NOT NULL
  - DEFAULT

#### TWORZENIE TABEL

Załóżmy prostą bazę danych w której przechowujemy samochody, ich podstawowe informacje oraz kolory. Zdecydowaliśmy się zamodelować opis koloru samochodów jako osobną tabelę (tabelę słownikową). ERD wygląda następująco:



Z diagramu wynikają następujące ograniczenia:

- Marka oraz rok produkcji samochodu nie muszą być wpisane
- Model może mieć 100 znaków, Marka może mieć 255 znaków, Nazwa koloru może mieć 255 znaków
- Każdemu samochodu przypisany jest 1 kolor. W danym kolorze może istnieć wiele pojazdów.
- Nazwa koloru jest unikatowa w obrębie encji Color

Tworzenie baz danych zaczynamy od tworzenia tabel słownikowych. Tabelę Color tworzymy przez wyrażenie CREATE TABLE:

```
CREATE TABLE Colors (
ID INT GENERATED ALWAYS AS IDENTITY PRIMARY KEY,
TEXT VARCHAR(255) UNIQUE NOT NULL
);
```

Prześledźmy wyrażenie CREATE TABLE dla Colors:

- Linijka "CREATE TABLE [nazwa tabeli]" oznacza że chcemy utworzyć tabelę oraz umożliwia jej nazwanie
- Kolejne linie wewnątrz nawiasów () umożliwiają specyfikacje pól. W naszej tabeli są dwa pola:
  - Pole ID typu INT, które jest autogenerowane (GENERATED ALWAYS AS IDENTITY) I jest kluczem głównym (PRIMARY KEY)
  - o Pole **Text** które jest typu **VARCHAR(255)** i jest unikatowe (**UNIQUE**) oraz niepuste (**NOT NULL**)

Utworzymy teraz tabelę dla samochodów:

```
CREATE TABLE Cars (

ID INT GENERATED ALWAYS AS IDENTITY PRIMARY KEY,

COLOR_ID INT REFERENCES Colors(ID) ON DELETE SET NULL,

MODEL VARCHAR(100) NULL,

BRAND VARCHAR(100) NOT NULL CHECK (UPPER(BRAND) IN ('TOYOTA', 'BMW', 'LEXUS')),

YEAR_OF_PRODUCTION INT NULL CHECK (YEAR_OF_PRODUCTION > 1900),

MILEAGE INT DEFAULT 0,

FRIENDLY_NAME AS (Model | | ' ' | | Brand)

);
```

Prześledźmy deklaracje pól w CREATE TABLE dla Cars:

- Pole **ID** typu **INT**, które jest autogenerowane (**GENERATED ALWAYS AS IDENTITY**) I jest kluczem głównym (**PRIMARY KEY**)
- Pole COLOR\_ID jest typu INT i wskazuje na pole ID w tabeli Colors. Gdy pewien kolor zostanie usunięty
  z tabeli Colors, pociągnie to aktualizację rekordów samochodów w tabeli Cars tak by wartości COLOR\_ID
  były równe NULL. Wyrażenie ON DELETE SET NULL jest opcjonalne, inne dostępne techniki w ramach
  tego wyrażenia to:
  - ON UPDATE / ON DELETE precyzujące kiedy wymuszenie poprawności danych ma miejsce
  - SET NULL / RESTRICT / CASCADE / NO ACTION precyzujące charakter podjętej akcji w ramach naruszenia więzów integralności (braku wskazywanego rekordu)
- Pole MODEL może mieć wartości NULL i maksymalną długość 100 znaków
- Pole BRAND nie może mieć wartości NULL i wartość musi należeć do zbioru ('TOYOTA', 'BMW', 'LEXUS')
- Pole YEAR\_OF\_ PRODUCTION może być wartością NULL, ale jak już ma wartość, to musi być większa od 1900
- Pole MILEAGE jest domyślnie inicjowanie wartością 0
- Pole FRIENDLY\_NAME którego typu nie znamy, ale jest wartością wyliczoną z kolumn MODEL i BRAND (znak || to konkatenacja)

Ogólnie rzecz biorąc wyrażenie **CREATE TABLE** ma następującą składnię:

#### **USUWANIE TABEL**

Usuwanie tabel wykonujemy za pomocą polecenia "DROP TABLE [nazwa tabeli];":

- DROP TABLE Cars;
- DROP TABLE Colors;

#### TWORZENIE PROSTYCH OBIEKTÓW

Ciągniemy wątek samochody – kolory do granic absurdu. Załóżmy że mamy dobre powody żeby implementować naszą bazę danych jako relacyjno-obiektową bazę danych. Tworzenie obiektów zasadniczo nie różni się od tworzenia tabel.

Utworzenie klasy odbywa się za pomocą wyrażenia CREATE TYPE [nazwa typu] AS OBJECT.

Utworzymy klasę Color:

```
CREATE TYPE Color AS OBJECT (
TEXT VARCHAR(255)
);
```

Gdy mamy definicję klasy, możemy utworzyć na jej podstawie tabele relacyjno-obiektową za pomocą wyrażenia:

"CREATE TABLE [nazwa tabel] OF [nazwa typu];"

W naszym przypadku:

```
CREATE TABLE Colors OF Color;
```

Dodajmy kilka obiektów do tabeli:

```
INSERT INTO Colors VALUES('Green');
INSERT INTO Colors VALUES('Red');
INSERT INTO Colors VALUES('Blue');
```

Dwa specjalne funkcje z których możemy korzystać w przypadku obiektów to:

- REF(x) zwrócenie referencji do obiektu
- VALUE(x) zwrócenie obiektu jako wartości

Dwa proste przykłady wykorzystania REF/VALUE:

```
SELECT REF(c) FROM Colors c;
SELECT VALUE(c) FROM Colors c;
```

Teraz utwórzmy tabele Cars która będzie przechowywała nie klucz obcy do tabeli Cars, ale referencje na obiekty typu Car. Pogrubiam istotną linijkę.

```
CREATE TABLE Cars (
ID INT GENERATED ALWAYS AS IDENTITY PRIMARY KEY,
COLOR REF COLOR,
MODEL VARCHAR(100) NULL,
BRAND VARCHAR(100) NOT NULL CHECK (UPPER(BRAND) IN ('TOYOTA', 'BMW', 'LEXUS')),
YEAR_OF_PRODUCTION INT NULL CHECK (YEAR_OF_PRODUCTION > 1900),
MILEAGE INT DEFAULT 0,
FRIENDLY_NAME AS (Model | | ' ' | | Brand)
);
```

Debugowanie / walidacja relacyjno-obiektowych baz danych nie jest łatwa ②. Dodawanie rekordów do tabeli Cars możemy przeprowadzić następująco:

```
INSERT INTO Cars("COLOR", "MODEL", "BRAND", "YEAR_OF_PRODUCTION")

VALUES((SELECT REF(c) FROM COLORS c WHERE Text = 'Red'), 'Prius', 'Toyota', '2000');
```

Przykład odpytywania tabeli Cars:

```
SELECT

"ID",

"BRAND",

"MODEL",

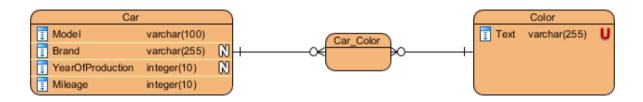
DEREF("COLOR")."TEXT"

FROM

Cars;
```

#### TWORZENIE KOLEKCJI OBIEKTÓW – POZIOM ADVANCED

Dobra... to jeszcze nic. Załóżmy że ktoś zauważył że ograniczenie: "Samochód ma 1 kolor", jest za mocne. W takim scenariuszu stwierdzamy że rzeczywiste ERD powinno wyglądać:



Zdefiniujmy nowy typ który będzie kolekcją Referencji do Coloru (REF COLOR).

#### **CREATE TYPE COLORSET IS TABLE OF REF COLOR;**

Typ **COLORSET** przechowuje kolekcję referencji typu COLOR.

Utworzenie tabeli Cars. Znowu pogrubiam linijkę istotną:

```
CREATE TABLE Cars (
ID INT GENERATED ALWAYS AS IDENTITY PRIMARY KEY,
COLORS COLORSET,
MODEL VARCHAR(100) NULL,
BRAND VARCHAR(100) NOT NULL CHECK (UPPER(BRAND) IN ('TOYOTA', 'BMW', 'LEXUS')),
YEAR_OF_PRODUCTION INT NULL CHECK (YEAR_OF_PRODUCTION > 1900),
MILEAGE INT DEFAULT 0,
FRIENDLY_NAME AS (Model | | ' ' | | Brand)
) NESTED TABLE COLORS STORE AS NESTED_CARS_COLORS;
```

Wstawianie rekordów do tabeli Cars:

```
INSERT INTO Cars("COLORS", "MODEL", "BRAND", "YEAR_OF_PRODUCTION")
VALUES((SELECT CAST(COLLECT(REF(c)) AS COLORSET) FROM COLORS c), 'Prius', 'Toyota', '2000');
```

Odpytywanie tabeli zagnieżdżonej:

```
SELECT

c.BRAND,
c.MODEL,
DEREF(t.COLUMN_VALUE).TEXT

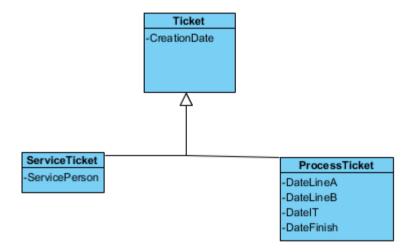
FROM

CARS c,
TABLE(c.COLORS) t;
```

#### DZIEDZICZENIE - POZIOM EXPERT

Żeby wyczerpać możliwości modelowania u klasycznych dostawców, zaprezentujemy tu jeszcze jedną metodę: dziedziczenie tabel/typów.

Załóżmy że chcemy zbierać dane przedstawione na następującym diagramie:



#### Mamy trzy byty:

- Ticket (zgłoszenie) które ma swój czas wystąpienia
- ServiceTicket (zgłoszenie serwisowe) które ma zarówno czas wystąpienia jak i osobę przypisaną do zgłoszenia
- ProcessTicket (zgłoszenie procesowe) opisujące jakiś niezidentyfikowany proces za pomocą stemplów czasowych

Utwórzmy typ bazowy **Ticket**:

```
CREATE TYPE TICKET AS OBJECT(

CREATE_DATE TIMESTAMP

) NOT FINAL;
```

<u>Istotne jest to żeby na końcu znalazło się ograniczenie **NOT FINAL** – wszystkie typy w Oracle są domyślnie oznaczane jako **final** (nie mogą być dziedziczone).</u>

Utwórzmy typy pochodne **ServiceTicket**:

```
CREATE TYPE SERVICE_TICKET UNDER TICKET(
SERVICE_PERSON VARCHAR(200)
);
```

Dziedziczenie odbywa się za pomocą wyrażenia UNDER [supertyp].

Na koniec stwórzmy typ pochodny ProcessTicket:

```
CREATE TYPE PROCESS_TICKET UNDER TICKET(
DATE_LINE_A TIMESTAMP,
DATE_LINE_B TIMESTAMP,
DATE_IT TIMESTAMP,
DATE_FINISH TIMESTAMP
);
```

Utwórzmy tabelę TICKETS:

```
CREATE TABLE TICKETS OF TICKET;
```

Hmm.. co możemy dodać? Zobaczmy. Na pewno typ TICKET:

```
INSERT INTO TICKETS VALUES (TICKET (SYSDATE));
```

Możemy też wsadzić podtypy... sorry za niewyszukany insert via PROCESS TICKET:P:

```
INSERT INTO TICKETS VALUES(SERVICE_TICKET(SYSDATE, 'GB'));
INSERT INTO TICKETS VALUES(PROCESS_TICKET(SYSDATE, SYSDATE, SYSDATE, SYSDATE, SYSDATE));
```

No dobra... jak to odpytać? Zapytanie:

Hmm.. brakuje nam kolumn podtypów 😕

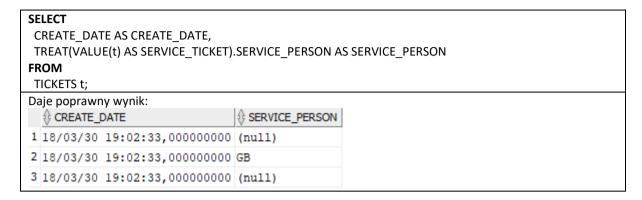
Może tak:

Dalej nie... Ale zapytanie:

```
SELECT
TREAT(VALUE(t) AS SERVICE_TICKET).CREATE_DATE AS CREATE_DATE,
TREAT(VALUE(t) AS SERVICE_TICKET).SERVICE_PERSON AS SERVICE_PERSON
FROM
TICKETS t;
Zwraca:
18/03/30 19:02:33,000000000 GB
```

Nie jesteśmy poprawni. Wszystkie 3 obiekty posiadają CREATE\_DATE.

#### Zapytanie:



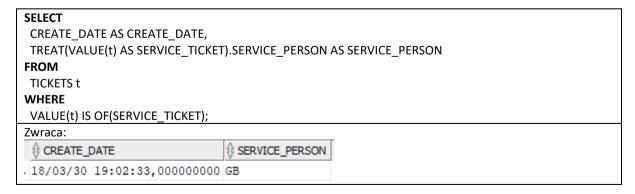
Dziedziczenie umożliwia tworzenie takich zapytań:

SELECT						
CREATE_DATE AS CREATE_DATE,						
TREAT(VALUE(t) AS SERVICE_TICKET).SERVICE_PERSON AS SERVICE_PERSON,						
TREAT(VALUE(t) AS PROCESS_TICKET).DATE_LINE_A AS DATE_LINE_A,						
TREAT(VALUE(t) AS PROCESS TICKET).DATE LINE B AS DATE LINE B,						
TREAT(VALUE(t) AS PROCESS TICKET).DATE IT AS DATE IT,						
TREAT(VALUE(t) AS PROCESS TICKET).DATE FINISH AS DATE FINISH						
FROM						
TICKETS t;						
Manila						
Wynik:	A SERVICE DEDCON	A DATE LINE A	A DATE LINE B	A DATE IT	A DATE EINICH	
	SERVICE_PERSON	·	·	∯ DATE_IT	DATE_FINISH     (mull)	
. '	(null)	<pre> DATE_LINE_A (null) (null)</pre>	<pre>DATE_LINE_B (null) (null)</pre>	<pre>DATE_IT (null) (null)</pre>	DATE_FINISH (null) (null)	

Ostatnią opcją jest możliwość ograniczenia się do konkretnego typu za pomocą wyrażenia

"VALUE() IS OF([typ])"

Przykład:



Tyle.

## 3. (3 pkt) Bonusowe punkty

Na któryś zajęciach laboratoryjnych chciałbym pokazać dlaczego MS Access jest **bardzo** źle zaprojektowanym narzędziem. Dodatkowo na 3-ciej liście wracamy z SQL'em, ale do tego potrzebujemy porządnej Bazy Danych – można taką postawić podążając instrukcją <a href="https://github.com/mpenarprz/BazyDanychl4/blob/master/Laboratorium/docx/1L.Oracle%2">https://github.com/mpenarprz/BazyDanychl4/blob/master/Laboratorium/docx/1L.Oracle%2</a> <a href="https://github.com/mpenarprz/BazyDanychl4/blob/master/Laboratorium/docx/1L.Oracle%2">0%26%20HammerDB.docx</a>

Z tego też względu przyznaję bonusowe punkty za:

- (1 pkt) za pokazanie że macie zainstalowanego lokalnie Access 2016
- (2 pkt) za pokazanie że macie zainstalowanego Oracle'a 12c i posadzoną bazę TPC-H

### 3. (12 pkt) Data Definition Language

Wybrać i opisać dowolną, sensowną mini-rzeczywistość – dająca się opisać w minimum 3 encjach. Określić jakie zapytania będą najczęściej wykonywane. W oparciu opisaną mini-rzeczywistość przygotować skrypty **Up.sql**, **Down.sql** oraz **Upgrade.sql**.

#### (8 PKT) UP.SQL

W tym skrypcie powinny znaleźć się wyrażenia CREATE które tworzą struktury oraz związki.

- 1. Napisać krótki opis mikro-świata
- 2. Utworzyć sekwencje przez CREATE SEQUENCE
- 3. Napisać wyrażenia CREATE TABLE / CREATE TYPE. Upewnić się że w każdej tabeli:
  - a. Istnieje klucz główny, uzupełniany wartościami z sekwencji
  - b. Dobrać odpowiednie typy danych
  - c. Dobrane są odpowiednie ograniczenia (CHECK / NULL/ UNIQUE/DEFAULT)
  - d. Zamodelowane są poprawne związki
  - e. Nie ma wiszącej tabeli (takiej które nie jest wskazywana kluczem obcym z innej tabeli oraz nie posiada klucza obcego do innej tabeli)
- 4. Utworzyć widok eksponujący co najmniej dwie tabele
- 5. Określić jakie zapytania będą najczęściej wykonywane. Napisać polecenia **CREATE INDEX** pokrywające pola w zaproponowanych zapytaniach.
- 6. \* Skrypt powinien być idempotentny

#### (2 PKT) DOWN.SQL

W tym skrypcie powinny znaleźć się wyrażenia **DROP** które zniszczą wszystkie obiekty.

- 1. Napisać polecenie **DROP** do wszystkich obiektów ze skryptu **Up.sql**
- 2. \* Skrypt powinien być idempotentny

#### (2 PKT) UPDATE.SQL

W tym skrypcie powinny znaleźć się wyrażenia ALTER które zmodyfikują istniejącą strukturę.

- 1. Napisać polecenie **ALTER TABLE**, które doda kolumnę wyliczalną (np. wykona uppercase/lowercase na kolumnie tekstowej, albo wyliczy hash ze wszystkich kolumn za pomocą funkcji STANDARD HASH <u>link</u>)
- 2. Napisać polecenie **ALTER TABLE** które zmodyfikuje istniejącą kolumnę tekstową i zwiększy jej długość